Romani 6:1-13 Credinciosul să se bucure de victorie asupra păcatului pe baza morţii lui faţă de păcat împreună cu Hristos!

Şi atunci pe vremea ap.Pavel a existat o tendinţă de a transforma libertatea spirituală în desfrâu moral. Devreme ce suntem mântuiţi prin credinţă, iar faptele par să nu aibe prea mare importanţă, de ce să nu trăim cum dorim ?!

A.Continuarea *trăirii* în păcat este nejustificată. Este de neconceput ca un credincios să mai trăiască în păcat după cum este de neconceput ca un mort să umble. Din momentul în care am fost eliberaţi de sub vechiul stăpân se presupune că nu mai suntem sub servicul lui. Moartea unui creştin faţă de păcat curmă relaţia lui cu păcatul. Botezul în apă este numai un simbol „în moartea Sa", care a avut loc atunci când persoana respectivă a crezut şi a fost mântuită. Ceremonia botezului zugrăveşte moartea şi îngroparea, dar nu le determină.

1. Morţi faţă de păcat. Noi, murind împreună cu Hristos, nu doar am murit, ci am şi înviat la o viaţă nouă. Noutatea constă nu doar într-un alt fel de viaţă, ci şi o viaţă mai de calitate. Credeţi? Sunt mulţi oameni care nu vor să se pocăiască pentru că se gândesc la o viaţă sărăcăcioasă, şi nu una plină de bucurie. Cum este pt.voi?

-puterea păcatului care ne-a robit a fost biruită la cruce, deci bucură-te de eliberare. Dar nu păcatul a murit, ci eu am murit faţă de păcat! Păcatul rămâne viu, dar eu nu mai sunt sub robia lui.

I:în timpul unei ciocniri cu inamicul, un soldat i-a strigat comandantului său:"am un prizonier"; adu-L aici, a ordonat căpitanul; nu vrea să vină, a răspuns soldatul; atunci vino tu, a zis căpitanul;nu pot, nu mă lasă!"
Un credincios care crede că păcatul este mort, în loc să se considere pe sine mort faţă de păcat, este la fel de absurd ca acest soldat.

Creştinul este botezat ca să arate simbolic că a murit faţă de felul său de viaţă vechi şi a fost înviat la o viaţă nouă în Hristos. Rom.5:21

Morţi împreună cu Hristos – morţi faţă de păcat, şi vii pentru Dumnezeu ! Nu este vorba de o simulare – play dead – ci de o realitate. Deşi simţurile noastre sunt vii, şi păcatul dă târcoale, eu sunt mort faţă de stăpânirea lui. Am puterea să-l biruiesc. Evrei 12:4"voi evreilor, nu v-aţi împotrivit încă până la sânge în lupta împotriva păcatului.."

Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni – şi să nu plătească un preţ teribil !

2. Vii pentru Dumnezeu, nu doar morţi faţă de păcat. Cineva a spus:"dacă *spun că trebuie să păcătuiesc*, înseamnă să neg temelia creştinismului. Dacă *spun că nu pot să păcătuiesc,* înseamnă că mă înşel singur (1 Ioan 1:8). Dacă *spun că nu sunt obligat să păcătuiesc*, înseamnă să recunosc ceea ce a înfăptuit Dumnezeu – moartea mea cu Hristos.
Nu „perfecţionişti", ci realişti. Nu mai sunt în domeniul păcatului, nu-l mai am de stăpân pe Satan, ci sunt sub domeniul Harului.
Unui om care nu mai păcătuieşte niciodată după întoarcerea la Domnul nu i s-ar da atâtea sfaturi,(6:11,12,13) de fapt nu i s-ar mai da nici unul; e mort şi gata, totul e rezolvat.
Totuşi nu putem birui stând pasivi, ci împotrivindu-ne prin credinţă, omorând, refuzând, răstignind firea pământească. Diavolul este dincolo de şosea, pe câmpia de unde ai venit şi tu, şi te va striga,te va ademeni,te va ameninţa, te va hărţui dacă nu te depărtezi şi nu laşi totul, cu alte cuvinte Satan are o armă puternică dar nu are cartuşe. Nu-i da muniţie că va trage în tine cu ea. 1 Ioan 3:8 şi 5:18

*Trei paşi către victoria asupra păcatului:
-*am murit*.Rom.6:2,7"cine a murit de drept este izbăvit de păcat". Efeseni 2:6
-*să acţionăm ca atare* – vii (o pasăre vie învinge forţa gravitaţiei – una moartă, nu)
-*să ne dăm lui Dumnezeu în fiecare zi*. Coloseni 1:13"strămutaţi" din împ.Satanei la Dumnezeu. Există o transferare, o translatare, o strămutare. Filipeni 3:19,20 (trăim aici, dar avem, acum, cetăţenia acolo).

Poziţia mea este (Col.3:3"voi aţi murit şi viaţa voastră este *ascunsă* cu Hristos în Dumnezeu") în deplină siguranţă. Din Mana Lui nimeni nu ne poate smulge.Ioan 10:29

<u>B. Să trăiesc ca un mort faţă de Hristos este un nonsens</u>. Gal.2.20"am fost răstignit împreună cu Hristos, şi trăiesc.."Rom.6:5. Eu am venit ca oile Mele să aibe viaţa, şi s-o aibe din belşug".Ioan 10.10. Sunt justificat prin credinţă, şi trăiesc.

La botez afirm că am murit împreună cu Hristos, pentru că aşa este drept, corect şi bine. Mie îmi e frică să mor singur, şi nu pot să trăiesc singur, adică prin puterea mea, de aceea Doamne îţi mulţumesc că tu mergi înainte şi eu după tine. Nu e corect şi nici bine să spun:"mă botez că vreau să o rup cu păcatul,nu". Am murit împreună cu Hristos, şi am înviat cu El,şi voi fi una cu El. Aceasta este nădejdea noastră! Amin?!

<u>C.Slujirea în trupul lui Hristos</u>.1 Cor.12.13. Ce mădular eşti, vei fi în trupul Lui, al bisericii locale? Îţi alegi singur? Slujirea: Efes.1:12, Tit 3:8

„Am fost iertaţi ca să fim umpluţi”. Nu poţi rămâne gol. Cel ce vorbeşte mult şi nu bun, sună a gol. Exemplul cu borcanele de muraturi.Nu sfinţi,curaţi,dar goi!

„Isus Şi-a dat vaţa pentru mine, pentru a-mi da mie viaţa Lui, astfel încât El să îşi trăiască viaţa Lui prin mine!”
„Ne tragem viaţa din Isus, printr-o totală dependenţă de El. O viaţă centrată pe noi produce tristeţe, descurajare, frustrare.”

„Vreţi să trăiţi o viaţă din belşug,sau doar să existaţi?! În pustie exişti – în Hristos ai viaţă din belşug.”